

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 27481

гр. София, 07.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 83 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СНЕЖАНА АНД. ЧАЛЪКОВА

като разгледа докладваното от СНЕЖАНА АНД. ЧАЛЪКОВА Гражданско дело № 20231110102245 по описа за 2023 година

Подадена е искова молба с вх. № 10599/16.01.2023 г. с правно основание чл. 127, ал. 2 СК от М. Х. Турлакова – Ц. срещу Е. Ц. за предоставяне на нея на упражняването на родителските права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца Александър Ернст Ц. и Лея Ернст Ц..

На съда е служебно известно, че в същия съд по искова молба, вх. № 50900/23.02.2023 г. от Е. Ц. срещу М. Х. Т.

е образувано гр.д. 9618/2023 г. по описа на 149-и състав, с която са предявени иски за прекратяване на брака между страните с развод, за предоставяне упражняването на родителските права по отношение на малолетните деца и възлагане семейното жилище на Ернст Ц..

Поради това, към момента са налице две висящи производства, по които страни са едни и същи лица – Е. Ц. и М. Х. Турлакова – Ц. и които в едната си част имат един и същ предмет – разглеждане от съда на въпросите за упражняването на родителските права по отношение на общите на страните непълнолетни деца, определяне на лични отношения с тях и издръжка.

Разпоредбата на чл. 126 ГПК въвежда правило, което цели да избегне възможността по един и същ правен спор да бъдат постановени повече от едно съдебни решения, включително и противоречиви такива, и предвижда, че когато в едни и същ съд или в различни съдилища има висящи две дела, между същите страни, на същото основание и за същото искане, по-късно заведеното дело се прекратява служебно от съда.

В случаите, когато предмет на някое от делата е предявен брачен иск, при прилагане на това правило следва да се съобразят и специалните норми, регламентиращи тези производства /глава 26 ГПК/, които отчитат техните характеристики и цел. Такова правило е чл. 322, ал. 2, изр. 2 ГПК, съгласно което, с брачните иски задължително се предявяват и разглеждат исковите за упражняване на родителски права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката на съпрузите и фамилното име. При тълкуване на тази норма се налага извод, че тогава, когато е образувано производство по брачен иск – какъвто е този за развод /чл.318 ГПК/, съдът е длъжен именно в него, а не в отделно производство – без значение дали то е образувано преди, наред с брачния иск или след него, да се произнесе по иски за предоставяне на родителски права, личните отношения и издръжката. В изпълнение на задължението по чл. 322, ал. 2, изр. 2 ГПК, съдът, разглеждащ иска за развод е длъжен да се произнесе по тези въпроси и без да е сезиран от страните с иск за това. Това задължение се изключва само тогава, когато този въпрос е разрешен с влязъл в сила съдебен акт преди образуване на процеса по брачния иск.

Предвид изложеното, общото правило на чл. 126 ГПК е приложимо и по отношение на

брачните иски и искове, регулиращи отношенията между родители и деца, но при съобразяване на специалната норма на чл. 322, ал. 2, изр. 2 ГПК, което означава, че при образуване на две дела между едни и същи лица и с един и същи предмет – иски за упражняване на родителски права, лични отношения и издръжка на децата, от които едното е по заведен брачен иск, на прекратяване винаги подлежи отделното производство за разглеждане на тези иски, което е образувано по реда на чл. 127, ал. 2 СК без значение дали то или бракоразводното е по-късно заведеното дело. Интересът на страните да получат разрешение на този спор в рамките на бракоразводния процес е гарантиран, включително в хипотезата, когато искът се отхвърля по аргумент от т. 5 ППВС 5/30.11.1981 г. При тези обстоятелства, по иски за упражняване на родителски права, лични отношения и издръжка, следва да се произнесе съдът, разглеждащ брачния иск, а делото, образувано по реда на чл. 127, ал. 2 СК трябва да се прекрати, независимо дали е образувано преди брачния процес.

За пълнота следва да се отбележи, че доколкото в производството за определяне на подходящи мерки за упражняване на родителските права и за издръжка, водещ е интересът на непълнолетните деца, за които съдът следи и служебно /ТР № 1/2013 г. ОСГТК на ВКС/ като закрилата на детето се осигуряване на принципа на осигуряване на най-добрия интерес за него – в случая интересът на малолетните деца изисква спорът за родителските права да бъде разрешен възможно най-бързо. В този смисъл е и Определение № 390/26.10.2017 г. на ВКС по ч.гр.д. 3754/2017 г., III г.о.

Поради това, производството по делото следва да бъде прекратено, а исковата молба заедно с приложенията към нея да бъдат върнати на ищцата.

Предвид изложеното и на основание чл. 126 вр. чл. 322, ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по гр.дело № 2245/2023 г. по описа на Софийския районен съд, 83 състав, и ВРЪЩА исковата молба с вх.№ 10599/16.01.2023 г. с приложенията.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____